

Muzică vocală de cameră nouă din Europa (17)

Christine Simolka

soprană, percuție, dans

René Wohlhauser

bariton, pian, glockenspiel

Turneu internațional cu
premiere absolute

Foto: Martin Spiess

Sâmbătă,	12 Sept. 2026,	19:00:	Basel,	Haus zur Musik, Schillerstraße 5
Duminică,	20 Sept. 2026,	19:00:	Köln,	Kirche St. Johannes XXIII, Berrenrather Straße 119
Mărti,	22 Sept. 2026,	19:00:	Berlin,	Schwartzsche Villa, Grunewaldstraße 55
Sâmbătă,	26 Sept. 2026,	20:00:	Paris,	Le Temple de Port Royal, 18 Boulevard Arago
Duminică,	27 Sept. 2026,	16:00:	Hellange (Luxemburg),	Kerger-Haff, 17 Garerbierg
Vineri,	09 Oct. 2026,	19:00:	München,	Gasteig, Kl. Konzertsaal, Hans-Preißinger-Straße 8
Sâmbătă,	10 Oct. 2026,	19:00:	Erlangen,	Palais Stutterheim, Bürgersaal, Marktplatz 1
Miercuri,	21 Oct. 2026,	14:00:	București,	Univ. Națională de Muzică, Strada Știrbei Vodă 33
Joi,	22 Oct. 2026	19:00:	Iași,	Sala „Eduard Caudella“, Strada Cuza Vodă 29, Casa Balș

René Wohlhauser (*1954) din Basel

Im lauten Sein, versiune pentru soprană și bariton (2017), pe o poezie a compozitorului

Im Kreislauf der Dinge, versiune pentru soprană și bariton (2025), pe o poezie a compozitorului, primă audiție absolută

Drei Lieder über Dinge II, versiune pentru soprană și pian (2026), pe trei poezii ale compozitorului, p.a.a.

Gläserne Nacht, versiune pentru soprană și pian (2025/2026), pe o poezie a compozitorului, p.a.a.

Volker Ignaz Schmidt (*1971) din Heimsheim

Drei Lieder und zwei Arien, pentru soprană și pian (2025), Poezii de Karina Finkenau, K. Issa și Marko Rackovic, p.a.a.

Jean-Claude Wolff (*1946) din Paris

Zwielicht, pentru soprană și pian (2025), pe o poezie de Michel Passelergue, p.a.a.

Camille Kerger (*1957) din Hellange / Luxemburg

Liebesliedwalzertakt, pentru soprană, bariton, glockenspiel, percuție (2026), pe o anagramă a lui Nico Helminger, p.a.a.

Thorsten Gubatz (*1975) din Münster

Zwei Landschaften, pentru soprană și pian (2025), pe poezii de Friedrich Schlegel și Johannes R. Becher, p.a.a.

Roman Vlad (*1982) din București

Vega, pentru soprană și pian (2026), p.a.a.

Vlad Răzvan Baci (*1986) din Iași

Adieu, pentru soprană și pian (2026), pe o poezie de Georgian Ionescu, p.a.a.

Violeta Dinescu (*1953) din Oldenburg

O Venus, pentru soprană și bariton (2025), după piesa XCIV, fragment din Het Antwerps Liedboek (1544), p.a.a.

René Wohlhauser

Musikalisches Tagebuch Nr. 209, pentru voce, glockenspiel și dans (2026), p.a.a.

Cuprins

Descrierea proiectului	2
René Wohlhauser	
„Im lauterem Sein“	3
„Im Kreislauf der Dinge“	4
„Drei Lieder über Dinge II“	5
„Gläserne Nacht“	7
Volker Ignaz Schmidt: „Drei Lieder und zwei Arien“	9
Jean-Claude Wolff: „Zwielicht“	11
Camille Kerger: „Liebesliedwalzertakt“	12
Thorsten Gubatz: „Zwei Landschaften“	13
Roman Vlad: „Vega“	14
Vlad Răzvan Baci: „Adieu“	15
Violeta Dinescu: „O Venus“	16
René Wohlhauser: Musikalisches Tagebuch Nr. 209	16
CD-uri și carte	17
Biografii ale artiștilor	19

Descrierea proiectului

Duo Christine Simolka, soprană, și René Wohlhauser, bariton și pian

Duo-ul Simolka-Wohlhauser, cu sediul la Basel, este specializat în interpretarea muzicii vocale contemporane și susține anual turnee în Elveția și în mai multe orașe europene importante (inclusiv Basel, Berna, Zurich, Stuttgart, Hamburg, Berlin, Paris, Viena și Londra). Scopul lor principal este de a interpreta muzică vocală contemporană, oferind astfel un nou impuls dezvoltării ulterioare a acestui gen.

Programele includ lucrări vocale într-o gamă largă de stiluri din domeniul muzicii contemporane: de la umor și contemplativ la sofisticat, de la experimente de poezie sonoră la puneri în scenă de poezii și jocuri de cuvinte, se deschide o paletă largă de posibile forme de expresie muzicală și lingvistică. Spectacolele scenice, improvizația, teatralitatea și muzica electronică se numără de asemenea printre momentele preferate. O mare parte a programului constă în numeroase lucrări scrise special pentru duo, lucrări interpretate în premieră mondială, rezultate dintr-o colaborare intensă cu compozitori din diverse țări europene (inclusiv România, Moldova, Albania, Azerbaidjan, Polonia, Germania, Franța, Anglia, Austria și Elveția), oferind astfel, spre discuție, o imagine de ansamblu fascinantă asupra diverselor abordări ale compoziției contemporane. Programul prezentat cu entuziasm se plasează astfel în prim-planul creației artistice actuale.

Duo-ul a primit invitații de la „Traces d’aujourd’hui, Paris”, „Neue Musik in Köln”, Kerger-Haff, „Neue Musik in Erlangen” și „Asociația Culturală Heart-Core România”.

Editare și traduceri, dacă nu se specifică altfel: René Wohlhauser
Verificare traducere: Roman Vlad

René Wohlhauser (*1954, din Basel): **Im lauterem Sein** (În ființă pură), versiune pentru soprană și bariton (2017), bazată pe o poezie a compozitorului, Ergon 64, nr. 1, lucrarea muzicală numărul 1813

Text vocal

Textul vocal este o poezie a compozitorului din 2017.

Poemul nr. 149,
sau Colecția de poezii 3, Poemul nr. 39

Im lauterem Sein

In nächtlichem Irr'n Durch nasse Straßen Vergess' ich die Wirr'n Die mich besaßen.	În rătăcirile nocturne Prin străzi ude Uit confuzia Ce m-a stăpânit.
Noch hart wie ein Stein Strahlt helleres Leben Durch Ritzen herein Und läßt mich entschweben.	Încă tare ca piatra O viață mai luminoasă strălucește Prin crăpături Și mă lasă să plutesc departe.
Gebor'nes Gesicht In schlafenden Stürmen Der Himmel ist dicht Mit schattenden Türmen.	Față Născută În Furtuni Adormite Cerul e dens Cu turnuri umbroase.
Und weile noch lange Am Abend an Seen Mit pochender Wange Und heimlichem Wehen	Și zăbovesc mult Seara lângă lacuri Cu obrazul pulsatil Și frământări secrete
Im lauterem Sein.	În ființă pură.

Comentariu asupra lucrării

Piesa reprezintă o explorare a tradiției contrapunctului clasic, reflectată în lumina experienței muzicale a secolului XXI. De la începutul singular al unei cvinte perfecte, dialogul și discursul celor două voci se dezvoltă treptat către un peisaj sonor imaginar. Textura fragmentată încearcă în mod repetat să se restructureze și să se înalțe în liniaritatea strictă a vocilor - dar coboară mereu din nou într-o învârtire delirantă a centrelor tonale schimbătoare.

Chiar și structura melodică în sine, cu caracterul său urgent și de ton conducător, ar putea fi descrisă drept „clasică”.

Totuși, coda finală – sau poate ar trebui să spunem, coda de deschidere – se schimbă într-o direcție diferită, relativizând și punând sub semnul întrebării tot ce a fost înainte, acționând ca un fel de punct de cotitură.

Poemul întruchipează o creație independentă și dezvăluie, în imagini sugestive, o dialectică încărcată de conflict și un rollercoaster de emoții care duc la o tensiune dramatică interioară, ce își găsește expresie directă în emoționalitatea emoționantă și delirantă a muzicii.

René Wohlhauser

René Wohlhauser: Im Kreislauf der Dinge (În ciclul lucrurilor), versiune pentru soprană și bariton (2025), bazată pe o poezie a compozitorului, Ergon 107, nr. 1, lucrarea muzicală numărul 2323, prima premieră absolută

Text vocal

Textul vocal este o poezie a compozitorului din 2025.

Poemul nr. 139, sau Colecția de poezii 3, Poemul nr. 29

Im Kreislauf der Dinge Fadengeklackste Holunder Sprießen und wachsen wie Wunder, Hin zum entflammbar Zunder, Enden als aschgrauer Plunder. So wie wir alle entstehen Und zum Zenit hin aufdrehen, Alsbald auch wieder vergehen, Ohne das Ende zu sehen. Dies ist der Kreislauf der Dinge, Legt sich um uns wie 'ne Schlinge, Tanzend auf messerner Klinge, Fliehen wir ab ins Geschlinge. Dort in der Urwelt des Daseins Stampfen wir stur durch die Nacht, Hangeln zum End' des Bewußtseins, Würgend und schreiend verkracht. Schwelend bugsiert unser Bangen All uns're Hoffnung ins Nichts, Mahlt unser Sehnen mit Zangen, Biegt es mit Wucht und zerbricht's. So sind wir hier quadrilliert, Abgefault, bleich und umschlungen, Wanken im Wasser vertiert, Unserem Schlaf abgerungen. Knotend verkabelt, verkauft, Streifen wir stracks durch den Schaum, Hand stets am Dolch, ungetauft, Kneten wir Zeit, quetschen Raum.	În ciclul lucrurilor Soc trosnit de fire Încolțesc și cresc ca niște miracole, Spre iasca inflamabilă, Sfârșind ca niște gunoaie cenușii. Așa cum toți venim la ființă Și ne ridicăm la zenit, Și curând murim din nou, Fără să vedem sfârșitul. Acesta este ciclul lucrurilor, Se strânge în jurul nostru ca un laț, Dansând pe muchie de cuțit, Fugim în încurcătură. Acolo, în lumea primordială a existenței Pășim cu încăpățănare prin noapte, Atârnând până la capătul conștiinței, Prăbușindu-ne și țipând. Mocnind, frica noastră ne îndreaptă Toată speranța spre neant, Ne macină tendoanele cu un clește, Le îndoie cu forță și le frânge. Așa că suntem în cvadrilă aici, Putrezi, palizi și încolăciți, Clătinându-ne în apă, animalizați, Smulși din somnul nostru. Încâlciți, vânduți, Alunecăm drept prin spumă, Cu mâna mereu pe pumnal, nebotezați, Frământăm timpul, strângem spațiul.
--	---

Comentariu asupra lucrării

Conceptul polifonic-polimetric al acestei compoziții este evident de la bun început: în timp ce semnătura de timp este de metru ternar, prima frază de patru măsuri este subdivizată în 3+4+2 note de sfert cu accente, iar intervalul canonic de intrare este de două pătrimi. Acest lucru neutralizează accentul ritmului și creează un sentiment de confuzie. După o altă frază polifonică cu imitații variate, muzica trece la omofonie printr-o schimbare de măsură.

Insistența asupra unor ture specifice de frază, fluctuațiile metrice, intensificarea, crescendo-ul și eliberarea - aceste tehnici contrastante modelează progresia piesei și sunt dezvoltate în continuare în variații libere. Ulterior, sunt utilizate tehnici contrapunctice suplimentare, cum ar fi imitația în oglindă, expansiunea și compresia. Cu toate acestea, cele mai intime momente sunt trăite de ascultător acolo unde ambele voci converg și se unesc în cea mai delicată expresie.

René Wohlhauser

René Wohlhauser: Drei Lieder über Dinge II (Trei cântece despre lucruri II), versiune pentru soprană și pian (2026), pe trei poezii ale compozitorului, Ergon 110, nr. 7-9, lucrarea muzicală numărul 2380, 2381 și 2382, prima premieră absolută

Texte vocale

Textele vocale sunt trei poezii ale compozitorului din 1969, care au fost ușor revizuite pentru decorul muzical.

Vor der Abfahrt (Gedicht Nr. 53) (ISBN 978-3-907467-65-7) Prolog Kleine Dinge sind der Stoff, den ich besinge. Vor der Abfahrt (Gedicht Nr. 53) [Sie] - „Hast du die Orangen eingepackt?“ [Er] - „Äh, ich wollte sie grad nehmen.“ [Sie] - „Gut, dann schließ die Tür und ab im Takt!“ [Er] - „Gern, doch erst mußt dich beque- men und mir sagen, wo der Schlüssel ist. Ohne Schlüssel schließen fordert List.“ [Sie] - „Schau doch mal im Schuhschrank nach!“ [Er] - „Schon gemacht, schon tausend- fach.“ [Sie] - „Dann versuch es mal mit Denken.“ [Er] - „Kannst du mir dein Denken schen- ken?“ [Sie] - „Will doch nicht dein Hirn verrenken und in fremde Bahnen lenken.“ [Er] - „Nun, es geht jetzt um den Schlüs- sel. Hätte ich nur einen Rüssel, hätt' ich ihn schon längst ge- schnappt. Doch nun hat er sich verkappt.“ [Sie] - „Ah, der Schlüssel, der ist hier, meine Tasche suchte sich das Tier.“ [Er] - „Gut, dann können wir ja gehen	Înainte de plecare (Poemul nr. 53) (ISBN 978-3-907467-65-7) Prolog Lucrurile mărunte sunt lucrurile despre care cânt. Înainte de plecare (Poemul nr. 53) [Ea] - „Ai împachetat portocalele?“ [El] - „Ăă, eram pe punctul de a le lua.“ [Ea] - „Bine, atunci închide ușa și hai să mergem!“ [El] - „Sigur, dar mai întâi trebuie să te faci confortabil și să-mi spui unde este cheia. Încuierea fără cheie necesită viclenie.“ [Ea] - „De ce nu te uiți în dulapul cu pantofi?“ [El] - „Am făcut deja asta, de o mie de ori.“ [Ea] - „Atunci încearcă să gândești.“ [El] - „Îmi poți împrumuta gândirea ta?“ [Ea] - „Nu vreau să-ți obosesc creierul și să- l îndrum pe o altă cale.“ [El] - „Ei bine, acum e vorba de cheie. Dacă aş fi avut un cufăr, l-aş fi luat de mult. Dar acum s-a degvizat.“ [Ea] - „Ah, cheia, e aici, animalul și-a găsit drumul în geanta mea.“ [El] - „Bine, atunci putem merge și să învârtim cheia de două ori.“
--	--

und den Schlüssel zweimal drehen.“ (Basel, 2. März 2026, Neufassung eines Gedichts vom 2.12.1969) Die livländische Aa (Fluß in Lettland) (Gedicht Nr. 54) (ISBN 978-3-907467-66-4) Mit dem Namen Livland wurde einst im Mittelalter das Gebiet benannt, welches heute wohl bekannt, wenn man stracks von Estland bis nach Lettland per Anhalter durch die Wälder braust. Daselbst strömt der kleine Fluß, weil er immer strömen muß, schicket seine Wassermassen ohne kleinstes Lockerlassen immerzu dem Busen zu. Gemeint ist der Meerbusen, der vor Riga sich erstreckt, dieser kann es nicht verknusen, wenn man ihn verdreckt. Deshalb fließt die Aa ihm zu, und sie bringet so im Nu frische Flüssigkeit und Fische, in des Meeres kleine Nische. (Basel, 2. März 2026, Neufassung eines Gedichts vom 3.12.1969) Salz und Pfeffer (Gedicht Nr. 55) (ISBN 978-3-907467-67-1) Salz und Pfeffer gut gemischt, wird als scharfer Treffer aufgetischt. Trifft den Hals mit voller Wucht, auch die Zung' wird heimgesucht. Brennt im Magen lange noch und erinnert an den Koch, der in seiner Hexenküche nicht nur harmlose Gerüche, sondern ganz speziellen Wust ausstößt mit teuflischer Lust. (Basel, 4. März 2026, Neufassung eines Gedichts vom 8.12.1969)	(Basel, 2 martie 2026, versiune revizuită a unei poezii din 2 decembrie 1969) Râul Livonian Aa (în Letonia) (Poemul nr. 54) (ISBN 978-3-907467-66-4) Numele Livonia a fost dat odată în Evul Mediu regiunii care este probabil bine cunoscută astăzi, dacă cineva face autostopul direct din Estonia până în Letonia prin păduri. Acolo curge micul râu, pentru că trebuie să curgă mereu, trimițându-și masele de apă fără cea mai mică ușurare constant spre sân. Golful în cauză este cel care se întinde în fața orașului Riga; nu poate tolera să fie poluat. Prin urmare, Aa curge spre el, și astfel aduce instantaneu lichid proaspăt și pește, în mica nișă a mării. (Basel, 2 martie 2026, versiune revizuită a unei poezii din 3 decembrie 1969) Sare și piper (Poezia nr. 55) (ISBN 978-3-907467-67-1) Sarea și piperul bine amestecate, se servesc ca o combinație picantă. Lovește gâtul cu toată forța, și limba este și ea afectată. Arde în stomac mult timp și îmi amintește de bucătar, care în bucătăria lui de vrăjitoare nu emană doar mirosuri inofensive, ci și un fel foarte special de noroi, cu o bucurie diabolică. (Basel, 4 martie 2026, versiune revizuită a unei poezii din 8 decembrie 1969)
--	---

Comentariu asupra lucrării

Cele trei cântece încep (după prolog) cu o scenă care ar fi putut fi desprinsă dintr-o operă, deoarece conflictul dialogic creează o tensiune dramatică puternică. La început, personajele sunt clar definite din punct de vedere muzical: femeia cântă în măsura de 4/4, în registrul său superior, cu mișcări rapide și frenetice. Bărbatul cântă în măsura de 3/4, în registrul său inferior, cu o abordare mai calmă și mai măsurată. Treptat, are loc un proces de inversare a rolurilor: bărbatul devine mai frenetic și adoptă măsură de 4/4, în timp ce femeia, după punctul de cotitură, trece în măsură de 3/4, mai calm. În final, problema este rezolvată, iar cei doi protagoniști se armonizează muzical.

Cele trei cântece urmează modelul clasic de tempo rapid-lent-rapid, deși a doua piesă, lentă, prezintă o structură contrastantă în trei părți, lent-rapid-lent. În conformitate cu peisajul mitic baltic, această a doua piesă este mai multilaterală, mai complicată și mai complexă decât prima piesă. A treia piesă, fidelă versurilor sale, este îndrăznească, asertivă și fermă, iar conținutul și muzicalitatea sa dramatică creează o legătură cu prima piesă.

René Wohlhauser

René Wohlhauser: Gläserne Nacht (Noapte de sticlă), versiune pentru soprană și pian (2025/2026), bazată pe o poezie a compozitorului, Ergon 108, nr. 3, lucrarea muzicală numărul 2383, prima premieră absolută

Vokaltext

Textul vocal este o poezie a compozitorului din 2025.

Poemul nr. 141,
sau Colecția de poezii 3, Poemul nr. 31

Gläserne Nacht (Noapte de sticlă)

1.) Lichtschrein kracht, wälzt sich in der Dunkelheit durch graues Gerinsel, wurd' morgens eilig überdacht.	1.) Altarul de lumină se prăbușește, se rostogolește în întuneric prin cheaguri cenușii, a fost acoperit în grabă dimineața.
2.) Lämmernacht reckt sich durch die Trunkenheit mit zuckendem Pinsel, wurd' abends heimlich überwacht.	2.) Noaptea Mielului se întinde prin beție cu o perie zvâcnitoare, era monitorizată în secret seara.
3.) Lügenpracht schleicht mit Unverfrorenheit durch leises Gewinsel in unbedachte graue Macht.	3.) Minciuni magnifice se strecoară cu nerușinare prin scâncete blânde într-o putere cenușie necugetată.
4.) Leichenschacht grinst mit Unbesonnenheit auf atmender Insel, hat alles hurtig zugemacht.	4.) Groapa cu cadavre rânjește nesăbuit pe o insulă care respiră, a închis repede totul.
5.) Gläserne Nacht glittert mit Betriebsamkeit in klappernder Runde und holt die ollen Nullen sacht.	5.) Noaptea de Sticlă sclipește de activitate într-un cerc zgomotos și aduce ușor vechile zerouri.
6.) Lärmende Pracht hievt sich mit Bequemlichkeit	6.) Splendoarea zgomotoasă se ridică cu ușurință

in goldener Stunde in eine selbstgemachte (selbstbe- lachte) Jacht. 7.) Luftige Tracht rattert mit Verlogenheit und blasphem'schem Munde, und flüstert lautlos mit Bedacht. 8.) So ist das Dasein, verdreht und gekreuzt, links auf dem Stelzbein, rechts auf dem Schrein. (6.-8.8.2025) 9.) Lichtschrein kracht, Lämmernacht, Lügenpracht, Leichenschacht. 10.) wälzt sich in der Dunkelheit, reckt sich durch die Trunkenheit, schleicht mit Unverfrorenheit, grinst mit Unbesonnenheit. 11.) durch graues Gerinsel, mit zuckendem Pinsel, durch leises Gewinsel, auf atmender Insel. 12.) Wurd' morgens eilig überdacht, wurd' abends heimlich überwacht, von unbedachter grauer Macht. Hat alles hurtig zugemacht, da, wo niemand lacht. (12.8.2025)	într-un iaht construit de el însuși (care râde de sine) în timpul orei de aur. 7.) Îmbrăcămintea ușoară zdrângăne de falsitate și gură blasfemătoare, și șoptește în tăcere cu chibzuință. 8.) Așa este existența, răsucită și încrucișată, stânga pe picioroangă, dreapta pe altar. (6-8 august 2025) 9.) Altarul Luminii se prăbușește, Noaptea Mielului, Splendoarea Minciunilor, Morgă. 10.) se zvârcolește în întuneric, se întinde prin beție, se târăște cu neînduplecare, rânjește cu nesăbuiță. 11.) prin cheaguri cenușii, cu o perie care tresărește, prin scâncete blânde, pe o insulă care respiră. 12.) Este luat în considerare în grabă dimineața, monitorizat în secret seara, de o putere cenușie nechibzuită. Totul a fost rapid închis unde nimeni nu râde. (12 august 2025)
--	---

Comentariu asupra lucrării

Un altar de lumină se sparge prin noaptea sticloasă, se zvârcolește în întuneric, se întinde prin intoxicație, se strecoară cu îndrăzneală și rânjește cu nesăbuiță. Acesta este sunetul lirismului poemului, din care muzica acestei piese se strecoară pentru a-și căuta propriul ton, propria atmosferă. Legătura dintre poezie și muzică, ambele provenite din același condei, a pătruns de mult timp opera mea creativă. Poezie care devine muzică și muzică care, împreună cu poezia, devine mai mult decât o simplă combinație de text și sunete, ci dezvoltă în sine puterea de a transcende și de a atinge inimile oamenilor fiind adusă la viață de către interpreți. Acesta este un agens movens important, o forță creativă motrice în opera mea. Ca creator și interpret de artă live, am privilegiul de a activa energia acestei forțe motrice creative și de a arunca strigătul disperării artistice în lume, sperând la un ecou imediat.

René Wohlhauser

Pentru o biografie a lui René Wohlhauser, consultați „Biografiile interpretilor”.

Volker Ignaz Schmidt (*1971, din Heimsheim): **Drei Lieder und zwei Arien** (Trei cântece și două arii), pentru soprană și pian (2025 și 2022/2023), pe poezii de Karina Finkenau, Kobayashi Issa și Marko Rackovic, prima premieră absolută

Text vocal

Rose <i>von Karina Finkenau</i>	Rose <i>de Karina Finkenau</i>	Kirschblüte <i>von Kobayashi Issa</i>	Flori de cireș <i>de Kobayashi Issa</i>
und war es mir als wäre lichter Ge- stalt in allem Ungewissen dort ein Halt vor weitem Hori- zonte blüht es war's Sonn', Mond ein Engel sogar war's Licht, war's Meer war's Wind ein Stern vielleicht der ruft und ruft und Bahnen zieht stehn dort wie Brücken kleine Ahnung des Stengels dort mit Blättern grün und soviel Glut die blüht hinauf blüht mir blüht Dir dort hinterm Erdenrund sehnt eine Rose tief und bunt.	Și mi s-a părut ca și cum o formă luminoasă ar fi în toată incertitudinea de acolo o stăpânire în fața unui orizont îndepărtat Înflorește a fost soare, lună chiar și un înger A fost lumină, a fost mare? A fost vânt? Poate o stea? Suna și suna, și desenează cărări, stând acolo ca niște poduri. mica idee despre tulpina acolo verde cu frunze și atâta strălucire infloreste în sus infloreste pentru mine infloreste pentru tine Acolo, dincolo de sfera Pământului tânjește un trandafir, profund și colorat.	Nächtliche Kirsch- blüten – als wenn die Schön- heit vom Himmel stiege. ... lichtwärts ... <i>von Karina Finkenau</i> Dort, war es Ufer war es Land es zieht sich fort und still entschwand gleich einem Bilde nur Ich blicke stur Dort, war es Meer und wilde Weite Himmel fortgezogen offen überschäu- mend gab es Sein und gab es mich Ich weiß es nicht doch sah ich Licht Dort, an den Rändern ei- ner Zeit wogt leise Helligkeit ich sah sie spielen dort in Deiner Augen tie- fen Stille sie blühte und sie brannte fort sehend wußte ich ich liebte	Cireșii înfloresc noaptea – ca și cum frumusețea ar coborî din cer. ... spre lumină ... <i>de Karina Finkenau</i> Acolo, era țarm era pământ se întindea pe el și a dispărut în tăcere ca o simplă imagine mă uit cu încăpățănare Acolo, era mare și întindere sălbatică cer retras revărsându-se deschis exista și acolo eram eu Nu știi încă am văzut lumină Acolo, la marginile timpului, o lumină blândă izbucnește. Am văzut-o jucându-se acolo, în liniștea profundă a ochilor tăi. A înflorit și a continuat să ardă. Văzând, am știut. Am iubit.

Cântece bazate pe poezii ale poetei Karina Finkenau din Köln: *Viața este relație*
Întrucât totul este relație, încerc, pe cât posibil, să-mi comunic gândurile, să-mi traduc perspectivele în expresie artistică și să-mi asum în mod activ responsabilitatea politică - în

măsura în care o pot recunoaște. Pentru mine, toate formele muzicale sunt instrumente de exprimare care disting o persoană. Cred că urmele pe care le lasă cineva în urmă pot oferi alinare celorlalți.

Texte Aria de Marko Rackovic

1. Das Land das ich nie sah Wo? Wo? Wer hat mein Land abgebrannt? Das Land das ich nie sah in Trümmern einst erbaut. Kann es sich heilen? Kann es mich heilen? Wie ein Tropfen Blut auf meiner Stirn gerinnt ... sollt' ich hier verweilen? ... gebunden an Ort & Stell'. 2. Es darben Farben Hölzern, roh war das Hause mir wohl stets gut gesonnen. Ein Ort mit frischen Wänden ... Es darben Farben kindliche Gewächse sinnliche Schleusen sinnträchtig auf keimendem Grunde. Harz verklebt, erstarrt nachdem's verronnen. Muss bald enden was zuvor begonnen. Es ist Zeit zu atmen ...	1. Pământul pe care nu l-am văzut niciodată Unde? Unde? Cine mi-a ars pământul? Pământul pe care nu l-am văzut niciodată, construit în ruine. Se poate vindeca singur? Mă poate vindeca? Ca o picătură de sânge, se încheagă pe fruntea mea... ar trebui să rămân aici? ...legat de acest loc. 2. Culorile mor de foame Din lemn, brută casa a fost întotdeauna binevoitoare față de mine. Un loc cu pereți proaspeți... Culorile lăncezesc creșteri copilărești ecluze senzuale pline de sens pe pământ încolțitor. Rășina se lipește, se solidifică după ce a dispărut. Ce a început trebuie să se termine curând. E timpul să respiri...
---	--

Deși dramele umane se repetă în esență, iar omenirea pare rareori să învețe din ele, condusă de iubire, speranță și încredere, îndrăznim întotdeauna să facem un nou început. Sfidăm destinul. Opera „Staub” (Praf) este structurată în jurul a două bucle narrative majore. Din acestea apar două construcții încărcate emoțional:

1. *Am trecut prin toate acestea și am suferit! Oare totul începe de la capăt acum? 2. Nu am mai trecut prin toate acestea înainte?*
2. *Nu se poate schimba nimic luând-o de la capăt?*

Volker Ignaz Schmidt

Biografie

Volker Ignaz Schmidt s-a născut în Leonberg, Germania, în 1971. Primele sale încercări de compoziție le-a făcut în 1986. Schmidt a fost membru al diverselor ansambluri rock și jazz ca pianist, claviaturist, trompetist și compozitor. Deși adevărata sa vocație este muzica, a studiat informatica. În 1993, a început studii serioase de contrapunct, armonie și formă ca muzician autodidact. Din 1995, a luat lecții private de compoziție cu Franklin Cox. Ulterior, a studiat cu

Bernd Asmus, Jan Kopp și John Palmer. Din 2001, creează compoziții semnificative. Opera sa cuprinde acum diverse piese solo, lucrări de muzică de cameră, piese vocale, lucrări orchestrale, opere de cameră, muzică de balet și muzică electronică, până la muzică conceptuală. De asemenea, a creat materiale didactice pentru instruirea la pian și a participat la proiecte de promovare a muzicii contemporane în școli și la seminarii de formare a profesorilor. Spectacole în Europa, Rusia, America de Nord și de Sud. Unele dintre piesele sale au fost publicate de Bellmann Verlag, Verlag vierdreihunddreissig și Simon Verlag Berlin. A primit comenzi de la, printre alții, soliștii <belcanto>, Franklin Cox, New York Miniaturist Ensemble, Trio Mondala, Art Ensemble Berlin, Duo Simolka & Wohlhauser și Frankfurter Tonkünstlerbund. Informații suplimentare pot fi găsite pe www.volkerischmidt.de și pe Instagram sub numele de vis_composer.

Jean-Claude Wolff (*1946, din Paris): **Zwielicht** (Amurg), pentru soprană și pian (2025), bazat pe o poezie de Michel Passelergue, prima premieră absolută

Text vocal

Zwielicht (Amurg)

Quel lieu de tourbe ou de sable, quelle couleur écorchée par le vent offrir au poème gorgé de nuit, déjà hors de la sente, allant syllabe après syllabe décliner le nombre et la mémoire ? De biais, au gré d'énigmes tronquées, si crépusculaire sous la lampe s'anéantit, à peine esquissée, la page. Moins sonore que frôleuse de tant d'absence. Et d'une musique au loin comme élision du visible, mort égrenée sous les paupières. Autre verbe estompé, autres caillots du temps.	Ce loc de turbă sau nisip, ce culoare pârlolită de vânt, oferindu-se poemului plin de noapte, deja în afara cărării, mergând silabă după silabă declinând numărul și memoria? Într-un unghi, prin enigme trunchiate, așa cum crepuscul sub lampă pagina, abia schițată, dispăre. Mai puțin rezonant decât trecător ale atâtor absențe. Și muzică în depărtare ca o elizie a vizibilului, moartea împrăștiată sub pleoape. Încă un verb șterse, alte cheaguri de timp.
--	--

Comentariu asupra lucrării

Urmează o introducere la pian și o melodie, pe un text de Michel Passelergue, poet francez (1942-2025). Acest text este prezentat ca un omagiu adus lui Schumann, reflectând „lumina spartă” din „Cântecele zorilor” (Gesänge der Frühe), ultima lucrare finalizată a lui Schumann. Într-adevăr, partitura conține mai multe referințe schumanniene, deși adânc îngropate, transfigurate de ceea ce Kurtág numește „prisma memoriei”. Introducerea la pian este vehementă (Davidsbündler?), cu note repetate și melodii scurte bazate pe semitonuri melodice și armonice; un pasaj senin conduce în linia vocală, inițial calmă, în secunde și apoi terțe, apoi mai animată, în registrul mediu, urcând spre registrul superior și coborând înapoi spre cel inferior, înainte de a încheia în registrul mediu. La pian se aude un „A” repetat aproape constant, nota care l-a bântuit pe Schumann la sfârșitul vieții sale... Lucrarea se încheie, la pian, cu câteva măsuri din „Cântecele zorilor” care rămân în suspensie... „Zwielicht” este ca o incantație melancolică neterminată.

Jean-Claude Wolff

Biografie

Născut în 1946, catalogul lui Jean-Claude Wolff include aproximativ o sută de lucrări, de la piese instrumentale solo la lucrări pentru orchestră mare. În ultimii ani, s-a dedicat în principal muzicii vocale, o consecință naturală a prietenii sale cu poeți precum Michel Passelergue, Odile Lefranc și François Szabo, precum și a întâlnirii sale cu Andrée Chédid. Aceste lucrări ar putea fi considerate preludiul unei opere pe care compozitorul speră să o scrie pe baza romanului lui Jean Rhys, „Quai des Grands-Augustins”. Muzica lui Jean-Claude Wolff izvorăște dintr-o necesitate sonoră sensibilă, chiar emoțională, dar întotdeauna în cadrul unei arhitecturi elaborate care susține un stil de scriere muzicală extrem de flexibil.

Camille Kerger (*1957, din Hellange / Luxemburg): **Liebesliedwalzertakt** (Timp de vals al cântecului de dragoste), pentru soprană, bariton, glockenspiel și percuție. (2026), pe o anagramă de Nico Helminger, prima premieră absolută

Text vocal

Adels Kaliber witzelte, kratzte Wedels Lilie ab, kratzte Liedes Wille ab, bellte wider Zeitskala.	Calibrul lui Adel a glumit, a răzuit crinul lui Wedel, a răzuit voința lui Lied, a lătrat împotriva timpului.
Ballistik erdete Walze, Birke salzte Idealwelt, Ballkleides Wartezeit killte derweil Absätze.	Balistica a împământat rola, Birch a sărat lumea ideală, Timpul de așteptare pentru rochia de bal între timp a ucis tocurile.
Bierzeltetes Dialekt-Wal, welke Sitzbäder-Taille, wälzte eiskalte Bilder, zitierte Walls Debakel:	Balenă în dialectul cortului de bere, talie ofilită de baie de șezut, rămășițe peste imagini reci ca gheața, citat dezastrul lui Wall:
Bei Kaltstelle Zweirad, bei Dreisatz Kaltwelle.	La punctul rece al vehiculului cu două roți, la regula de trei, arborele rece.

Comentariu asupra lucrării

O anagramă (din cuvântul grecesc pentru „transpoziție de litere”) este un cuvânt, o propoziție sau o sintagmă formată prin rearanjarea (permutarea) literelor unui alt cuvânt. Nu se pot adăuga sau omite litere. În germană, acestea sunt cunoscute și sub numele de „Schüttelwörter” (Cuvinte amestecate).

Camille Kerger

Biografie

Camille Kerger (născut în 1957) este un compozitor luxemburghez. Camille Kerger a studiat la conservatoarele din Luxemburg și Metz, precum și canto, absolvind cu diplomă Universitățile de Muzică din Mannheim și Düsseldorf. Și-a început cariera ca trombonist în diverse orchestre, inclusiv orchestre de cameră, în Luxemburg (Orchestra RTL), Germania, Franța, Belgia și în alte părți. Ca tenor liric, a cântat în opere, concerte și recitaluri. A co-fondat Teatrul Național din Luxemburg și a fost directorul muzical al acestuia din 2006. Din 2017 până în 2018, a fost director al Inecc (Institutul European de Cânt Coral). Kerger este membru al Institutului Marelui Ducal, Secțiunea Artelor și Literelor (Institutul Marelui Ducal, Secțiunea de Arte și Literatură). A compus peste o sută de lucrări, inclusiv opere, muzică de cameră, simfonii orchestrale și oratorii. Compozițiile sale au fost interpretate în diverse țări, inclusiv de orchestre din Italia, Slovacia, Olanda, Marea Britanie, Spania, Franța, Germania, Letonia, Canada și SUA.

Thorsten Gubatz (*1975, din Münster): **Zwei Landschaften** (Două peisaje), pentru soprană și pian (2026), după poezii de Friedrich Schlegel (1772-1829) și Johannes Robert Becher (1891-1958), prima premieră absolută

Text vocal

Die Gebüſche (Friedrich Schlegel) Es wehet kühl und leise Die Luft durch dunkle Auen, Und nur der Himmel lächelt Aus tausend hellen Augen. Es regt nur Eine Seele Sich in der Meere Brausen, Und in den leisen Worten, Die durch die Blätter rauschen. So tönt in Welle Welle, Wo Geister heimlich trauren; So folgen Worte Worten, Wo Geister Leben hauchen. Durch alle Töne tönet Im bunten Erdentraume Ein leiser Ton gezogen, Für den, der heimlich lauschet.	Tufișurile (Friedrich Schlegel) O briză răcoroasă și blândă suflează Aerul prin pajiști întunecate, Și doar cerul zâmbește Dintr-o mie de ochi strălucitori. Doar un suflet își mișcă Urletul său în mări, Și în cuvintele liniștite, Ce foșnesc printre frunze. Astfel, valul răsună, Unde fantomele jelesc în secret; Așa cuvintele urmează cuvintelor, Unde fantomele insuflă viață. Prin toate sunetele răsună În visul colorat al Pământului O notă blândă trasă, Pentru cel care ascultă în secret.
Oberbayrische Hochebene (Johannes Robert Becher) Kornfelder. Und ganz hinten an dem Rand Zieh'n Pappeln hin, dort wo die Straße schleift Die Ebene aufwärts. Aus dem Walde greift Ein Mast heraus. Draht schwingt ins Land. Dies alles menschenleer und unnahbar. Die Wolken, drin die Berge sich verstecken, Schon donnernd. Kläglich läutet die Gefahr Ein Kirchlein an. Die Pappelreihen schre- cken Im Windstoß auf, schräg hingestreift vom schweren Gewölk. Die Straße wird gehoben In Säulen Staubs. Und plötzlich Stille wie- der. Dann rauschts im Raum. Wie weggewischt die Ähren. Die Blitze hängen schon in Bündeln oben. Der Mohn winkt noch. Da schlägt der Hagel nieder.	Platoul Bavariei Superioare (Johannes Robert Becher) Lanuri de porumb. Și departe în spate, la margine, plopii se întind spre locul unde drumul șerpuiește, urcând pe câmpie. Din pădure, se întinde un catarg. Sârmă se leagănă în pământ. Toate acestea pustii și inaccesibile. Norii, în care se ascund munții, Deja tună. Pericolul răsună jalnic. O biserică mică. Rândurile de plopî tresar Treziți de o rafală de vânt, măturați în diagonală de norii grei. Drumul este ridicat În coloane de praf. Și dintr-o dată din nou liniște. Apoi se aude un zgomot puternic în cameră. Știucele de porumb sunt șterse. Fulgerele atârnă deja în ciorchini deasupra. Macii încă flutură. Apoi lovește grindina.

Comentariu asupra lucrării

„Cântece ale romantismului – Contrapunct al prezentului” a fost titlul unui recital de cântece susținut de Christine Simolka și René Wohlhauser în 2006. În această piesă, două poezii dintr-un gen extrem de popular în epoca romantică au fost puse pe muzică: descrierea peisajului. O poezie își are într-adevăr originea în perioada romantică, iar inițial, muzica imită și un idiom romantic. Cu toate acestea, este un idiom romantic târziu, iar muzica, în cele din urmă, ia romantismul mai literal decât se ia pe sine, coborând către un punct pedal profund care, conform poemului, se extinde în întregul univers. Al doilea cântec continuă acesta, stilistic însă, cu un contrapunct al prezentului. La o inspecție mai atentă, însă, contrastul devine mai puțin pronunțat – ambele cântece sunt tonale, chiar dacă al doilea contrastează la major al primului cu Mi bemol minor. Descrierea modernă, aparent practică, a unui platou din Bavaria Superioară, realizată de Johannes Robert Becher, este, la rândul ei, subtil romantică într-un mod care transcende epocile.

Thorsten Gubatz

Biografie

Thorsten Gubatz s-a născut în Aalen (Baden-Württemberg). A studiat filosofia și germanistica la Konstanz, Pittsburgh și Freiburg, și-a luat doctoratul la Freiburg cu o disertație despre Heidegger și Gadamer, apoi a intrat într-o mănăstire benedictină. După ce a părăsit monasteriul înainte de a depune jurămintele finale, și-a continuat studiile teologice la Münster și a obținut acolo un alt doctorat cu o disertație despre compozitorul Bernd Alois Zimmermann ca artist religios. Până în prezent, a publicat patru cărți, numeroase eseuri, recenzii și articole enciclopedice pe teme filosofice, teologice, literare și muzicale. Cântă la clarinet, iar mai mulți compozitori i-au dedicat lucrări. Din 2016, prezintă muzică românească, moldovenească și proprie pe canalul său de YouTube cu același nume, „Thorsten Gubatz”. În 2023, a fost ales membru de onoare al Asociației Compozitorilor și Muzicologilor din Moldova și i s-a acordat o diplomă din partea Asociației Compozitorilor și Muzicologilor din România. Compozițiile sale au avut premiera la „Zilele Muzicii Noi” de la Chișinău, la „Săptămâna Internațională a Muzicii Noi” de la București și la „Concursul Internațional Remus Georgescu” de la Timișoara.

Roman Vlad (*1982, din Bukarest): **Vega**, pentru soprană și pian (2026), pe silabe ale compozitorului, prima premieră absolută

Comentariu asupra lucrării

Liedul pentru soprană și pian intitulat „Vega” se desfășoară ca o mică arcadă expresivă în trei secțiuni contrastante, în care vocea devine pură materie sonoră, eliberată de semnificația lexicală a cuvântului. Scris pe vocale și silabe, discursul transformă respirația, timbrul și linia melodică în elemente primordiale ale configurării sonore, sugerând o muzicalitate aproape instrumentală.

Forma tripartită, cu evoluție dramaturgică ce pornește din cantabilitate – printr-un lirism cu contururi melodice fluide – traversează un teritoriu al efervescenței capricioase – ce culminează într-o cadență improvizatorică de mare virtuozitate, în care vocea crează arabescuri sonore, ascensiuni fulgerătoare și gesturi vocale ample, iar pianul susține întreaga desfășurare sonoră asigurând complementaritatea și rezonanța punctului culminant – după care se revine la o fluentă melodică transfigurată – ce asigură echilibrul liric al discursului, sugerând lumina îndepărtată a stelei ce a vegheat, ca o prezență tainică, nașterea acestei muzici.

Roman Vlad

Biografie

Compozitorul și pianistul român Roman Vlad s-a născut pe 11 octombrie 1982, la București, România. A absolvit Universitatea Națională de Muzică din București în 2006, a obținut doctoratul în muzică în 2011 și și-a finalizat cercetarea postdoctorală la MIDAS (Institutul

Muzical pentru Studii Doctorale Avansate) în 2013, ambele la aceeași universitate. În prezent, este cercetător la Departamentul de Compoziție al Universității Naționale de Muzică din București. Roman Vlad este membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România (din 2009) și al altor organizații artistice. Este pianist specializat în muzică contemporană și autor a numeroase compoziții de muzică de cameră, muzică electronică, balet, musicaluri și muzică pop, care au fost interpretate în România și în străinătate și au primit numeroase premii.

Vlad Răzvan Baci (*1986, din Iași): **Adieu**, pentru soprană și pian (2026), bazată pe o poezie de Georgian Ionescu, prima premieră absolută

Text vocal

În familie	pe noi copiii ne-ai lăsat tot așa frumos
Tată mare	ca pe niște plante
ai lăsat la plecare crinii abia înfloriți	așteptând în creștere să te mai vedem
în rondul lor încercuit cu pietre	ai lăsat anume animalele în grajd
și crăcile prunilor urmând să se-apele	cu boturile umede și calde
	pregătind parcă totul pentru venirea ta

Comentariu asupra lucrării

Adieu este o compoziție pentru voce și pian scrisă pentru duo-ul Simolka-Wohlhauser, pe versurile poetului și profesorului Georgian Ionescu. Poemul evocă, prin imagini simple și luminoase, urmele lăsate de o prezență dragă: crinii înfloriți, prunii încărcăți de rod, animalele din grajd și copiii rămași în așteptare. Muzica urmărește această tensiune delicată dintre absență și continuitate, dintre plecare și permanența vie a memoriei. În același timp, lucrarea reprezintă un omagiu adus bunicului meu, Pintilie Baci, a cărui amintire a însoțit procesul de creație și a conferit compoziției o dimensiune profund personală și afectivă.

Vlad Răzvan Baci

Biografie

Vlad Răzvan Baci (*1986) și-a obținut doctoratul în muzică cu specializare în compoziție (2016) la Universitatea Națională de Muzică București (UNMB) sub conducerea prof. univ. dr. dr. h.c. Dan Dedi. De asemenea, a absolvit masteratul în Dirijat Orchestral (2015) cu maestrul Horia Andreescu și masteratul în Compoziție Clasică (2013) sub conducerea maestrului Dan Dedi la UNMB. La vârsta de 15 ani, a fost acceptat la Conservatorul Katerina Maska din Atena, unde a studiat interpretarea la pian. A absolvit cu distincția „Arista Pampsifi” (ἀρίστα παμψηφεί). În timpul studiilor, a primit mai multe burse naționale și internaționale în Germania, Olanda, Estonia, Grecia și Bulgaria. Recent, Baci a primit prestigioasa Bursă Fulbright la Universitatea Indiana, SUA. A dirijat diverse orchestre și coruri, inclusiv Orchestra Națională a Moldovei și Corul de Cameră Amadeus (cu o transmisiune BBC). Lucrările sale au fost interpretate de interpreți renumiți. A primit numeroase premii, inclusiv premiul întâi la Concursul de compoziție Carl von Ossietzky. Este președintele Asociației Culturale Heart-Core, care promovează în principal muzica contemporană.

Violeta Dinescu (*1953, din Oldenburg): **O Venus**, pentru soprană și bariton (2025), pe cântecul XCIV, fragment din *Het Antwerps Liedboek* (1544), prima premieră absolută

Text vocal

O Venus thoont v cueren. Want ick v dienaer si. Mach si mi nyet ghebueren. Den doot ben ick seer by.	O, Venus, arată-mi mila Ta. Sunt slujitorul tău credincios. Nu mă lăsa să pier, căci moartea este deja foarte aproape.
---	---

Comentariu asupra lucrării

În compoziția mea „O Venus”, am pus pe muzică a treia strofă din *Antwerps Liedboek*: Textul este scris în neerlandeza medie, specifică secolelor al XV-lea și al XVI-lea. M-a captivat forța expresivă concentrată a acestor versuri, în care metafora iubirii este distilată până la însăși esența sa. Am transpus această esență în cele două voci – soprană și bariton –, care desfășoară textul în spațiul sonor, îi aprofundează semnificația expresivă și îi dezvăluie intensitatea emoțională.

Violeta Dinescu

Biografie

Violeta Dinescu (născută în 1953 la București) a studiat pianul, compoziția și pedagogia muzicală la Conservatorul Ciprian Porumbescu din București, între 1972 și 1976. Apoi a petrecut un an studiind cu compozitoarea româncă Myriam Marbe. În 1980, a devenit membră a Uniunii Compozitorilor din România. Între 1978 și 1982, a predat pian, teorie muzicală și estetică la Liceul George Enescu din București. În 1982, s-a mutat în Germania și și-a continuat cariera didactică la Universitatea de Muzică Bisericească din Heidelberg (1986–1991), Universitatea de Muzică și Arte Spectacolului din Frankfurt (1989–1992) și Academia de Muzică Bisericească din Bayreuth (1990–1994). În 1996, Dinescu a fost numită profesor de Compoziție Aplicată la Universitatea Carl von Ossietzky din Oldenburg. Acolo, a inițiat seria de conferințe „Colocviul compozitorilor” și simpozioanele regulate intitulate „Între timpuri”. A fondat „Arhiva pentru muzică est-europeană”, axată pe muzica românească, precum și o serie de publicații cu același nume. De asemenea, conduce în mod regulat cursuri și ateliere de compoziție și improvizație în Europa și America. Catalogul de lucrări al lui Dinescu include partituri în aproape toate genurile. A primit numeroase granturi, premii și recompense pentru munca sa. (Kadja Grönke)

René Wohlhauser: Musikalisches Tagebuch Nr. 209 vom 4. August 2026 (Jurnal muzical nr. 209, 4 august 2026), pentru voce, glockenspiel și dans (2026). Parergon 17, nr. 209, lucrarea muzicală numărul 2397. Postludiu la „O, Venus”, prima premieră absolută

René Wohlhauser
The Marakra Cycle
NEOS 11308 (1 CD), 2013

René Wohlhauser
Quantenströmung
NEOS 11309 (1 CD), 2014

René Wohlhauser
Mania – Piano Works
NEOS 11416 (1 CD), 2015

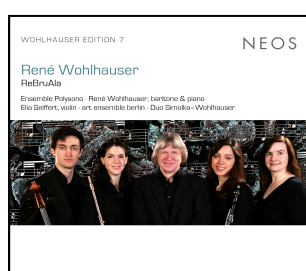
René Wohlhauser
Kasamarówa
NEOS 11605 (1 CD), 2016

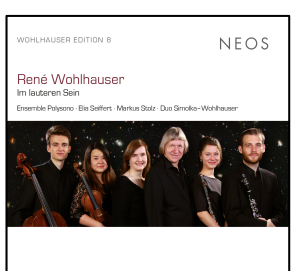
René Wohlhauser
vocis imago
NEOS 11719 (1 CD), 2017

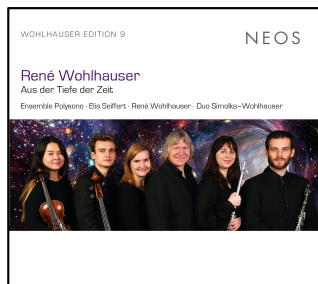
René Wohlhauser
L'amour est une duperie
NEOS 11824 (1 CD), 2019

René Wohlhauser
ReBruAla
NEOS 12016 (1 CD), 2020

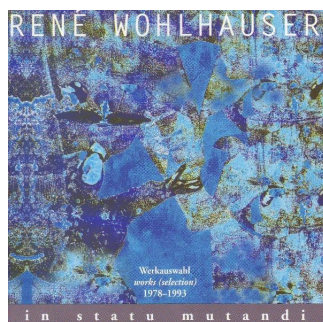
René Wohlhauser
Im lautereren Sein
NEOS 12127 (1 CD), 2021

René Wohlhauser
Aus der Tiefe der Zeit
NEOS 12227 (1 CD), 2022

René Wohlhauser Die
fragmentierte Wahrnehmung
Neos 12329 (1 CD), 2023

René Wohlhauser
in statu mutandi
Creative Works 1026
(1 CD), 1996

René Wohlhauser
Grammont-Porträt
Musiques Suisses 117
(1 CD), 2009

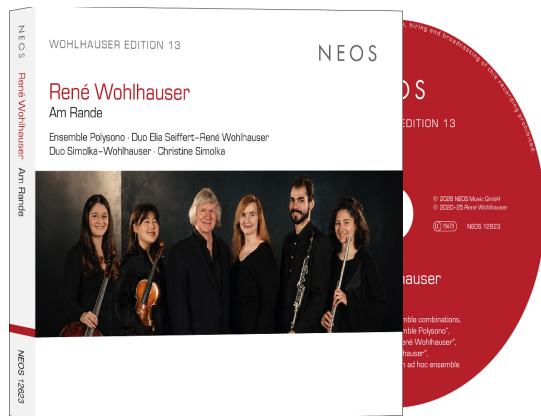
Cartea „Aforisme asupra muzicii”, publicată
de Pfau-Verlag, Saarbrücken

New
Release

NEOS
CONTEMPORARY

www.neos-music.com

New
Release

René Wohlhauser (*1954)

Am Rande

Works for various ensemble combinations

Ensemble Polysono · Duo Elia Seiffert–René Wohlhauser
Duo Simolka–Wohlhauser · Christine Simolka, soprano

NEOS 12623 (1 CD)

EAN 13: 4260063126239

release: September 2026

total playing time: 78:08

The Wohlhauser Edition 13 brings together works by René Wohlhauser composed between 1981 and 2024, offering a multifaceted panorama of his compositional thinking. In the title work, *Am Rande* [On the Margin], the peripheral position becomes a place of new perspectives: distance sharpens perception and creates space for creative reconfiguration.

The other works explore very different boundaries of musical perception – from the playful lightness of the *Trio for Flute, Clarinet and Piano* to the linguistic and sonic experiments of *Quer durch ...* [Across ...] and *Merkglühen*, as well as algorithmic transformations and unexpected recombinations. Chamber music, vocal music and solo works combine structural precision with expressivity, humour and a strong sense of play.

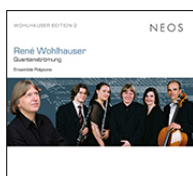
Performed by Ensemble Polysono, the Duo Simolka–Wohlhauser and other long-standing musical collaborators, *Am Rande* invites listeners to hear the familiar anew from unexpected perspectives.

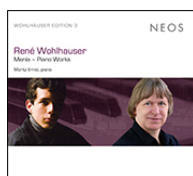
Wohlhauser Edition 1–12:

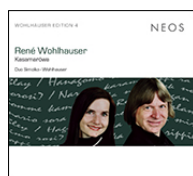
The Marakra Cycle
NEOS 11308 (1 CD)

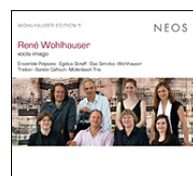
Quantenströmung
NEOS 11309 (1 CD)

Mania – Piano Works
NEOS 11416 (1 CD)

Kasamarōwa
NEOS 11605 (1 CD)

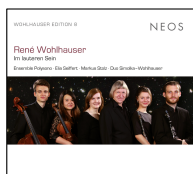
voci imago
NEOS 11719 (1 CD)

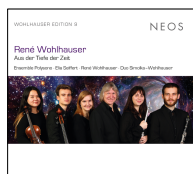
«L'amour est une duperie ...»
NEOS 11824 (1 CD)

ReBruAla
NEOS 12016 (1 CD)

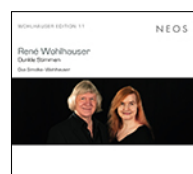
Im lauterem Sein
NEOS 12127 (1 CD)

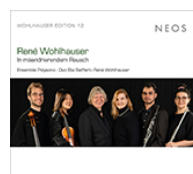
Aus der Tiefe der Zeit
NEOS 12227 (1 CD)

Die fragm. Wahrnehmung
NEOS 12329 (1 CD)

Dunkle Stimmen
NEOS 12432 (1 CD)

In mäandrierendem Rausch
NEOS 12545 (1 CD)

Biografii ale artiștilor

Christine Simolka, soprană, percuție, dans

Născută în Lörrach, Germania, Christine Simolka a absolvit opt ani de cursuri private de canto cu Nicole Andrich și Raymond Henn la Basel. De asemenea, a participat la numeroase cursuri, inclusiv la cele susținute de Kurt Widmer, Andreas Scholl, Hanno Müller-Brachmann și Bobby McFerrin, precum și la seminarii de operă la Academia de Muzică din Basel. Și-a continuat studiile cu Marianne Schuppe și Robert Koller. Susține în mod regulat concerte la nivel internațional, în principal cu duetul Christine Simolka (soprană) și René Wohlhauser (pian și bariton) și cu Ansamblul Polysono. Cu ambele ansambluri, participă anual la turnee în Elveția și în mai multe orașe europene importante (inclusiv Basel, Berna, Zurich, Stuttgart, Karlsruhe, Weimar, Erfurt, Köln, München, Hamburg, Berlin, Paris, Viena, Salzburg, Londra și București). Christine Simolka cultivă un repertoriu larg alături de acompaniatorul René Wohlhauser. Pe lângă cântece și arii de operă din perioadele barocă, clasică și romantică, interpretează în principal muzică contemporană (inclusiv Berio, Henze, Holliger, Rihm, Ferneyhough și Wohlhauser). A interpretat peste 100 de premiere mondiale și numeroase premiere naționale. Multe compoziții i-au fost dedicate. Opera sa a fost documentată pe zece CD-uri și în numeroase înregistrări radio de către Radiodifuziunea Elvețiană SRF 2 Kultur, Südwestrundfunk și Bayerischer Rundfunk. Poate fi ascultată pe peste 250 de înregistrări pe YouTube.

René Wohlhauser, compoziție, bariton, pian, glockenspiel

Născut în 1954 și crescut în Brienz (Elveția), este un muzician extrem de versatil și unul dintre cei mai productivi, importanți și frecvent interpretați compozitori ai generației sale. A creat o operă foarte vastă, cu un spectru stilistic larg în diverse genuri, cuprinzând peste 2.300 de lucrări și primind anual peste 100 de interpretări cu mare succes. Are experiență ca muzician rock și jazz. Compune în principal muzică contemporană (inclusiv muzică de cameră, orchestrală și scenică). A studiat la Universitatea de Muzică din Basel (Robert Suter, Thomas Kessler și compoziție cu Jacques Wildberger). Ulterior, a studiat compoziția cu Klaus Huber și Brian Ferneyhough. De asemenea, a urmat cursuri de compoziție cu Kazimierz Serocki, Mauricio Kagel, Herbert Brün și Heinz Holliger. Și-a continuat studiile de pian cu Stéphane Reymond și studiile vocale cu David Wornlich și Robert Koller. Numeroase spectacole în țară și în străinătate, inclusiv la Schauspielhaus Berlin, Nôtre-Dame-de-Paris, Tokyo, Roma, Sankt Petersburg și la festivaluri din Darmstadt, Odessa, Zurich, Sofia și Cardiff. A acordat numeroase premii internaționale de compoziție, printre care Premiul Valentino Bucchi, Roma (1978), Capitolul Catedralei din Salzburg (1987), Premiul Bursei Kranichsteiner al Cursului Internațional de Vară pentru Muzică Nouă din Darmstadt (1988), Fundația Elvețiană de Est pentru Muzică și Teatru (1990), Premiul Lucerna (1991), Societatea pentru Cercetare Pedagogică Muzicală, Zurich (1992), Radiodifuziunea Internațională Elvețiană (1996) și Premiul Basel-Landschaft 1998. În 2004, opera „Gantenbein” a avut premiera la Teatrul din Lucerna. A făcut turnee în Europa ca pianist, cântăreț și dirijor cu Duo Simolka-Wohlhauser și Ansamblul Polysono. În 2013, a lansat seria de CD-uri „Wohlhauser Edition” la casa de discuri NEOS (până în prezent, 14 CD-uri cu portrete în total). Peste 440 de videoclipuri și peste 580 de compoziții diferite sunt disponibile pe YouTube. A fost lector invitat de compoziție la Cursurile Internaționale de Vară din Darmstadt (1988-94), la Festivalul de la Odessa (1996-98) și la Atelierul Internațional de Compozitori din Lugano (2000). Publicațiile sale includ „Musik-Texte” (Köln), „Neue Zürcher Zeitung”, „Darmstädter Beiträge zur Neuen Musik”, „New Music and Aesthetics in the 21st Century” și cartea sa „Aphorismen zur Musik”. Este activ din punct de vedere cultural și politic. A predat compoziție, teorie muzicală și improvizație la Academia de Muzică din Basel până în 2019 (și la Universitatea de Muzică din Lucerna până în 1991) și continuă să dețină un post de profesor la Universitatea de Muzică Kalaidos. Lucrările sale sunt publicate de Schweizer Musikedition.

Informații suplimentare: www.renewohlhauser.com